

Michał Bukowski

kereszt

(krzyż)

magányos kereszt
áll ki a földből
mint falból a tör
mint tű bőröm alól
nincs név a kereszten
nincs barátság a földben

pedig valahol meg kell hogy legyen
ennek az embernek a története
aki megjárta a neki kijelölt utat
hogy elszigetelten mindentől megpihenjen

a magányos kereszt alatt névtelenül
elfeledve mindenki által
kivéve a földet
miért maradunk közömbösek
miért megyünk el mellette
rezzenéstelenül
miért hessegetjük el gondolatainkat
mintegy félelmünkben
hogy nevünket is helyettesíti majd
a nevek nélküli kereszt

magányos kereszt
áll ki a földből
zöld füvek körötte
és csak ők
dúdolják neki énekük

*

tudom

(wiem)

Láttam a szerelmet
Láttam a halált

Így
Tulajdonképpen

Már mindent
Tudok

*

alvás előtt

(przed snem)

a gondolat elszáll
a kedvelt kisasztalon
nyitott könyv

*

Egykor

(Kiedyś)

nagy szobákban
nagy bútorok álltak

amott a kerek asztal,
a rojttal díszes lámpa,
körötte nagyszüleink
és mi

megnőttek a városok
kisebbek lettek a szobák

az asztal körül üresség
a lámpa alatt éji lepke

*

A teremtés öröme

(Radość tworzenia)

megálmodtam a napot
az égnek támasztottam most
kigondolom a madarakat